

4 dopisy	kultura
6 zaostřeno	44 Film: SPRÁVNĚ BYSTE MĚLI TRPĚT
8 diář	46 Hudba: CESTA DOMŮ
rozhovor	47 Hudba: STAIRWAY TO HEAVEN
10 Barbora Poláková & Iva Pazderková: VYDAT DÍTĚ, PORODIT DESKU	48 Kniha: DVA ODSŤÍNY ČERNĚ
	
FOTO: TOMÁŠ NOSIL	FOTO: MICHAL HLADK
téma	49 Divadlo: KAŠPAR NA KAŠPERKU
18 Zdravíčko, sousede, čert aby tě vzal	rozhovor
reportáž	50 George Clooney: V NOCI RAPUJU
24 Trhání povoleno	osud
	56 Eugène-François Vidocq POLICAJT, NEBO ROŠŤÁK
FOTO: BADEK CHLA	seriál
fenomén	60 Toulky českou minulostí
28 Hledám se, nerušit!	menu
příběh	62 Nové chuti masa i zeleniny
34 Apokalypsa 1985	
rozhovor	FOTO: PROFIMEDIA.CZ
38 Martin Šonka: V OBLACÍCH JSEM JENOM NA NÁVŠTĚVĚ	64 kuriozity
	66 křížovka
FOTO: ARCHIV MARTINA ŠONKY	tv program
	67 Sedm tipů INSTINKTU
	čtení na pokračování
	82 Potrhlá ze Sandownu PODIVUHDNÁ PANÍ NA ÚTESU

Lesk a bída sousedství

Bydlím v nejkrásnější čtvrti Prahy, na Letné. U domu mám Technické muzeum, na jednom konci ulice Letenské sady, na druhém Stromovku. Naše čtvrť je až pohádkovým způsobem vstřícná. Navzájem si pečeme koláče, které o vikendu se sousedy ochutnáváme u stolů vnesených před domy. K přistěhovalcům chodíme jíst, protože vaří jako málokdo na světě, a nikdy jim netykáme. Jsme vstřícní k líným otcům, pro něž je venčení dětí rovno návštěvě stánku v dosahu pískoviště, jekot nejekot. Po našich psech sbíráme, podporujeme kdekjakou komunitní vylomeninu. Dalo by se říct, že Letná je sousedský sen.

Jenže vesmír musí být v rovnováze, a tak máme na Letné Spartu. Její fanoušci řvou pod okny slova, která bychom neřekli, ani když někdo zaparkuje na přechodu. S půllitrem v ruce močí, kde je zrovna napadne. Hajlují v místních barech. A při každém utkání vyvrátí značku před hospodou U Prašivky. Podle toho, v jaké tónině a rytmu skandují po zápase „Sporto!“, jsem se naučila poznat, jak jejich klub hrál: v poslední sezoně mám stoprocentní úspěšnost odhadu.

Mít za souseda fotbalový stadion se svéráznými fanoušky je otravné, ale ukradne vám to jen pár dní v měsíci. Naopak soused skutečný vám může vzít radost ze života zcela. Fenoménem sousedských vztahů se zabývá redaktorka Linda Kholová v obsáhlém článku. Je horší soused sběrač, nebo soused pianista? Sousedovic dítě, co hraje fotbal v hale, nebo sousedova žena, která ze všech forem hlasového projevu zvládá jen jekot v tříčárkovaném C? Větve, které ze sousedova stromu čouhají nad váš trávník, nebo cesta, po níž nemůžete jezdit, když se soused nevyhájá? Linda sbírala skutečné příběhy teroru, kterému se v boji za vlastní pravdu podrobujeme, a mluvila i s odborníky. Ti doporučují ve všech případech smíř: kromě toho, že dohoda je snazší než prodání domu a odstěhování se jinam (a bůh ví, na jakého cvoka byste natrefili tam, to jen stadiony se dají odhalit dopředu), nikdy přece nevíte, co vašeho souseda k výpadům vede. Třeba se vám snažil něco říct – a vy jste neslyšeli.

Dovolte mi dnešní úvodník zakončit zvoláním, byť asi naivním: Zakopejme válečné sekery a buďme na sebe hodní. A abych jen neposkytovala moudré rady, budu taky hodnější. Upeču spartánům meruňkový koláč, aby si jej dali místo piva. A alespoň dva z těch pošahaných holohlavců obejmou.

Třeba mi pak na oplátku nepomočí auto.

Michala Komrsková

Michala Komrsková
EDITORKA